

Перадвыбарныя сустрэчы

У прыгожым месцы, паблізу возера, знаходзіцца клуб буйнейшага на Гродзеншчыне прадпрыемства — кардоннай фабрыкі «Альбарцін». Навокал узвышаюцца стогадовыя дубы і клёны. У гэтым цудоўным кутку некалі быў панскі маітак.

Вялікія змены адбыліся ў рабочым пасёлку Альбарцін за гады Савецкай улады. Тут бацькі не толькі новы будынак клуба. За апошнія гады паявіліся новыя вуліцы, выраслі дзесяткі жылых дамоў і грамадскіх будынкаў. Некалі маленючка фабрыка пана Паслоўскага ператварылася ў буйнае механізаванае прадпрыемства, якое штогод дае прадукцыі на дзесяткі мільёнаў рублёў. За чатыры гады з часу мінулых выбараў у Вярхоўны Савет СССР магутнасць прадпрыемства вырасла амаль у чатыры разы.

Пра ўсе гэтыя змены, што адбыліся ў жыцці жыхароў пасёлка за гады Савецкай улады, гаварылі прамойцы на перадвыбарчым сходзе, прысвечаным сустрэчы кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР П. У. Броўкі са сваімі выбаршчыкамі.

Звыш 500 чалавек запоўніла памяшканне рабочага клуба. Першым выступае довераная асоба — брыгадзір т. Андрэеўскі. Гэта — старэйшы рабочы фабрыкі. Каля трыццаці год працуе ён на прадпрыемстве, якое стала для яго другім родным домам. Разам з ім працуюць на гэтай фабрыцы тры яго сыны: Канстанцін, Міхаіл і Мікалай, дачка Вольга, зяць Васіль Мазур. Уважліва слухаюць прысутныя выступленне старога рабочага. Ён знаёміць выбаршчыкаў з біяграфіяй кандыдата, які прайшоў шлях ад беднага селянскага хлопца да вядомага ўсёй краіне беларускага паэта.

На трыбуне настаўніца Альбарцінскай сярэдняй школы т. Есес. Яна гаворыць аб тым, што асабіста ўпершыню сустрэлася з Пятром Усцінаві-

чам Броўкам, але з яго творами знаёма даўно. На доўгія гады запомніўся ёй вобраз Кацярыны, з вялікай мастацкай сілай намалёванымі пэтам у аднайменнай паэме. Называе яна і многія іншыя творы П. У. Броўкі.

— Для нас будзе вялікай радасцю, — гаворыць у заключэнне т. Есес, — у дзень выбараў аддаць галасы за таленавітага беларускага паэта П. У. Броўку.

Усхваляваную прамойцу сказала на перадвыбарчым сходзе пенсіянерка т. Каліноўская. Яна мела шчасце бачыць і слухаць Ул. І. Леніна. Т. Каліноўская заклікае ўсіх выбаршчыкаў аддаць свае галасы за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных.

Выступаюць адзін за другім дэпутат пасялковага Савета т. Валюшкевіч, пенсіянер т. Афонін, рабочы т. Сянько, настаўнік т. Міско, камсамолка т. Чэшун і інш. Усе яны з павагай гавораць пра свайго кандыдата.

У заключэнне, цёпла сустрэты прысутнымі, выступіў П. У. Броўка. Ён гарача падзякаваў за аказанне яму давер'е і прачытаў урывак з паэмы «Заўсёды з Леніным».

* * *

Дзесяткі рабочых і служачых, прадстаўнікоў інтэлігенцыі горада Слоніма прысутнічалі на сустрэчы з кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР П. У. Броўкам у раённым ДOME культуры. Тут быў арганізаваны продаж кніг беларускіх пісьменнікаў. Па просьбе многіх выбаршчыкаў Пётр Усцінавіч напісаў ім свой аўтограф.

П. У. Броўка таксама сустрэўся з вучнямі старэйшых класаў школ горада.

У цёплай таварыскай абстаноўцы праходзяць сустрэчы кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР П. У. Броўкі з працоўнымі Казлоўшчынскага раёна.

Я. ФЛЯКС.

ПРАЛЕТАРЫ І УСІХ КРАІН, ЯДНАІЦЕСЯ!

ЛІТАР ЛіМАС

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПІ

№ 17 (1239)

Серада, 26 лют

Вобраз

Стварэнне высакароднага вобраза героя-сучасніка, дзейснага будаўніка камунізма, носьбіта новай сацыялістычнай маралі — галоўная мэта беларускай савецкай драматургіі і тэатраў рэспублікі. Паяўленне такога героя ў п'есах і на сцэне гістарычна абумоўлена нашай цудоўнай рэчаіснасцю, велічым баявым і працоўным подзвігам савецкіх людзей на працягу слаўнага саракагоддзя.

Каб пазнаць адлюстроўваць рэчаіснасць, пісаў Бялінскі, мала аднаго прыроднага таленту — патрэбна яшчэ, каб паэтычна мастацка была паэтычная рэчаіснасць. Наша магутная сацыялістычная Радзіма багатая такой паззіяй. Яна няспынна нараджала і нараджае герояў, якія праяўляюць свае выдатныя якасці, цвёрдую волю і душэўны гарт, дапытлівы розум і гарачае сэрца ў абароне заваёў рэвалюцыі і ў будаўніцтве новага жыцця. Герой нашай велічнай эпохі заўсёды натхнялі драматургаў і сцэнічных дзеячоў, акрылялі іх творчую фантазію. Вобраз сучасніка стаў самым любімым у савецкага глядача.

Высакародны і мужны, надзвычай чалавечны і адважны герой-сучаснік мае багатую традыцыю на беларускай сцэне. Гэта былі стары майстар Мароз («Гута») і інжынер-будаўнік («Мост») у выдатным выкананні Ул. Крыловіча, яго сцэнічны вобраз загартаванага камуніста Карнейчыка («Канец дружбы»), народны герой Талаш

спектаклях, прысавецкай улады. У п'есах беларускіх выключнае прычынны нашых пісьмоў вобраз ге А. Трус у спектаклі «Год з (А. Шэлег — «Іркія і непаўгероі — працаўскладаюць калерада, які рыхтсаракагоддзе ркамі.

Новыя героірысы ў сцэніі і почыркаў, яіразвіццё на асацыялістычны паслякастрычбеларускімі гнацыянальнымісцэнічнай прагаці фарбаўру.

Лепшыя сспалучылі біцы з агулысавецкага тяркае сцэніуплывам «снайбольш тываў вялі

У пошудраматычнаідейна-эста савецкага народам. Емалізму ініцтва і бчасці. Адпраўднымка-фарма

Значнысцвярджащчырыміатрымалігледачанасць. Апрацоўнідраматурпоруч з'каштоўўзабагача

Наватакляхныя вобі музыкіпасобчБыльзахаплабеларуе стацкім

(«Канец дружбы»), народны герой Талаш А. Ільінскага («У пушчах Палесся»), партызан Даніла Дрыль («Партызаны») і кампазітар Гудовіч («З народам») Ул. Уладзімірскага. Прывабныя сцэнічныя партрэты сучасніка належаць яркаму таленту і багатаму творчаму ўяўленню Б. Платонава (Канстанцін Заслоў), П. Малчанова (Караневіч у «Пробе агнём»), М. Звездочова (Сярг Арджанікідзе ў п'есе «Над Барозай-ракой»).

Хвалючай жыццёвай праўдай і сакавітымі рэалістычнымі рысамі запомніліся выдатныя вобразы Янкі Купалы (І. Шаціла ў «Шчасці паэта»), садата Кукушкіна ў «Брэсцкай крэпасці» (артысты Я. Палосін і Б. Ужусоў), калгасніцы Ганны Чыхнюк Л. Ржэцкай («Выбачайце, калі ласка»), сакратара гаркома партыі Скалова (Г. Някрасаў) і доктара Чайкі (Д. Арлоў) ў спектаклі «Што пасееш, тое і пажнеш» і інш.

Галерэя цудоўных вобразаў была зусім нядаўна прадэманстравана ў юбілейных

Цікавы

На Прывакзальнай плошчы Мінска стаяла, ажыўлена перагаварваючыся, невялікая група людзей. Яны з цікавасцю разглядалі два высотныя будынкі, якія жыхары сталіцы называюць «Варотамі Мінска». Гэта была група транзітных пасажыраў. Да адыходу поезда заставалася чатыры гадзіны. Чым запоўніла час?

Да пасажыраў падыйшла экскурсавод Мінскай экскурсійнай базы Вольга Іванаўна Верамейчык.

— Хачу прапанаваць вам экскурсію па гісторыка-рэвалюцыйных мясцінах Мінска, — звярнулася яна да іх.

Паса сантаўкірава. Эскна Ленбы шшчалісбальшЗат'імя Я.адбыўга фрБеларкурса, М

Сустрэча з выбаршчыкамі кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР П. У. Броўкі закончылася шчырымі гутаркамі з чытачамі. На здымку: Пятрусь Броўка падпісвае свае кніжкі выбаршчыкам. Фота Э. Прусав.

На агітпункце

Прыемна пабываць на агітпункце ў Маладзечанскім гарадскім ДOME культуры. Тут утульна, цёпла. На сталах падшыўкі газет, савецкія і зарубежныя часопісы, выбарчая літаратура.

Увагу наведвальнікаў прыцягвае вялікая фотавітрына «Маладзё Маладзечанскай вобласці ў працы». На ёй фатаграфіі лепшых рабочых і калгаснікаў. Сярод іх фота брыгадзіра комплекснай брыгады УНР-63 Пятра Чыста-

баева, які выконвае заданні ка 200 працэнтаў, токара паравознага дэпо станцыі Маладзечна Міхася Белько, даярак Ганны Селезень і Таіся Тарасенак з калгаса «Перамога» Глыбоцкага раёна і многіх іншых.

У агітпункце выбаршчыкі заўсёды могуць атрымаць кансультацыю па цікавых іх пытаннях. Тут праводзяцца лекцыі і даклады на розныя тэмы.

М. КАЗЕЛ.

Шчырая размова

Нельга сказаць, што ў Івацэвіцкім раёне зусім дрэнна была пастаўлена культурна-масавая работа. Не гэта з'явілася прычынай склікання канферэнцыі актыву ўстаноў культуры. Проста тут не забываюць аб культурных запатрабаваннях працоўных і таму вырашылі правесці шырокую размову работнікаў культасветустаноў, актывістаў аб надзінных задачах. І трэба сказаць, размова атрымалася. Яна была шчырай, проста, як гэта бывае ў клапатлівых гаспадарлівых людзей. Задаў тон размове дакладчык — сакратар райкома партыі тав. М. Чурак.

Калі ёсць поспехі ў рабоце, утойваць іх нельга: дасягнутае бадзёрны людзей, кілач наперад. Так зрабіў і тав. Чурак. Ён адзначыў, што цяпер у раёне працуе 40 культасветустаноў, з іх 24 калгасныя бібліятэкі. У мінулым годзе для сельскага глядача было дадзена 2 800 кінасеансаў, 165 канцэртаў мастацкай самадзейнасці, прачытана 1 116 лекцый і дакладаў. Кніжны фонд бібліятэк раёна з 21 тысячаў у 1953 г. узрос да 126 тысячаў тамоў у 1957 г. Рост значны. А тое, што ў сувязі з падрыхтоўкай да выбараў у Вярхоўны Савет СССР у раёне арганізавана 16 агітбрыгад, якія праводзяць вялікую падрыхтоўку масавую работу сярод насельніцтва, хіба таксама не заслугоўвае ўвагі? Ды ці гэтыя толькі лічбы характарызуюць становашча спраў? Колькі іншых карысных пачыненняў зрабілі культработнікі, камсамольскія актывісты для таго, каб ажыўціць работу сельскіх клубаў, хат-чытальняў, бібліятэк.

Добрая слава ідзе ў раёне аб Любінчанскім сельскім клубе. Тут працуюць гурткі — драматычны, харавы, танцавальны, мастацкага чытання. У самадзейным калектыве ўдзельнічае каля 100 чалавек. Створаны пры клубе і гурток ма-

стацкага вышывання. Яго наведваюць не толькі маладыя, а і пажылыя жанчыны. У клубе часта чытаюцца лекцыі, даклады, праводзяцца гутаркі агітатараў. Традыцыяй стала правядзенне канферэнцый чытачоў па кнігах савецкіх і зарубежных пісьменнікаў.

Культурная работа з дня на дзень актывізуецца. Быў час, калі ў калгасе імя Сталіна, дзе знаходзіцца Любінчанскі клуб, было сумна. Ні ўдзень, ні ўвечары не чуцно было звонкіх галасоў моладзі. Толькі гады са два назад вызначыліся тут першыя зрухі. І адбылося ўсё гэта вольна.

Неяк увосенне прайшоў з арміі жвавы юнак камсамалец Іван Палонскі. На службе Іван быў актывным удзельнікам мастацкай самадзейнасці. Прыехаўшы дамоў, яму сумна было хадзіць вечарамі па маўклівай вуліцы роднай вёскі. І вольна, калі неўзабаве адбыўся адкрыты камсамольскі сход, ён узяў слова і заявіў:

— Што ж гэта атрымліваецца? Столькі моладзі, а кыйм так сумна. Не, браткі, так далей нельга, трэба самадзейнасць арганізаваць. І самім веселай будзе, і калгаснікі парадуюць...

— Бач, які аматар знайшоўся, — выгукнуў хтосьці з задніх радоў. — Паспрабуй, тады скажаш.

— Добра, я сам бяруся, — цвёрда адказаў Іван.

Назаўтра ён прайшоў да старшыні калгаса Цімоха Ларыёнавіча Галавенкі. Выслухаў яго старшыню і сказаў:

— Правільна вырашыў. А наконце дапамогі не турбуйся. Камуністы насустрач пойдуць.

Спачатку Іван падабраў некалькі хлопцаў і дзівічат. Узялі невялікую п'есу, падрыхтавалі і паставілі спектакль. Калгаснікам гэта спадабалася.

Няспынна рос калектыв артэстаў калгаса. Хутка акрамя драматычнага, харавы гурткі. У іх заісалі Валя Асіпкі, Мікалай Асіпкіня Алігася Цімоха Лары ўдзельнічаць у драматычна пер ставіянца на сцэне т як «Прымакі» Янкі Купалгай» Карнейчука. У мінулы купіў баян і іншыя музычты, на пяць тысяч рублёў маў для танцавальнага гурлектыў даў больш двацца Выступленні наладжваліся ме культуры, у калгасаз імя Кірава і інш.

— Такіх прыкладаў, ка век запальвае ўсю моладзь, сабой, у нас многа, — скарывыступленні сакратар райк Міраслава Саўчук.

Камсамолка Аня Русак, чыцай Чамалюўскай хаты-чы вялікі час шмат чаго зрабі Ані Русак зрэдку адчынялі тай установы. А цяпер камі з дапамогай актыву дабілася кожным калгасным доме ёсці стаянныя чытачы. Ды і в людзей збіраецца ў хату-чы Калгасы «Бальшавік» і «мунізма» — суседзі. І ў адгога ёсць прасторныя клуб агні клуба калгаса «Бальшавік», чуваць меладычная муз ў суседзях агеньчы клубнай смільцы. І вольна з трыбуны ўдзельніча самадзейнасці Паі сказала:

— Ад імя ўдзельнікаў наву я выклікаю на спаборні калгаса «Шлях да камунізма

